

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਪੰਜਵਾਂ ਭਾਗ

ਸੱਤਰ ਸਾਲ

Jeff Pippenger

2023-11-29

ਯਹੋਯਾਕੀਮ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਆਖਰੀ ਤਿੰਨ ਰਾਜਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਾਬਲੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਜਿੱਤਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਦੱਖਣੀ ਰਾਜ ਲਈ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਸੱਤਰ ਸਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ। ਉਹ ਸੱਤਰ ਸਾਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਰਾਜ, ਬਾਬਲ, ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ। ਯਸਾਯਾਹ ਅਧਿਆਇ ਤੇਈ ਵਿੱਚ, ਸੂਰ ਦੀ ਵੈਸ਼ਿਆ ਸੱਤਰ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਭੁੱਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ ਪਹਿਚਾਣ ਇੱਕ ਰਾਜੇ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਾਜਾ ਇੱਕ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਇਕੱਲੇ ਉਸ ਰਾਜ ਦੇ ਦਿਨ, ਜੋ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸਨ, ਬਾਬਲ ਸਨ।

ਉਸ ਇਤਿਹਾਸਕ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ, ਸੂਰ ਦੀ ਵੈਸ਼ਿਆ, ਜੋ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧੀ ਹੈ, ਭੁਲਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸੱਤਰ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ, ਉਹ ਮੁੜ ਯਾਦ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਨਿਕਲ ਕੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਿਆਚਾਰ ਕਰੇਗੀ। ਆਤਮਿਕ ਵਿਸ਼ਿਆਚਾਰ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸੰਯੁਕਤਤਾ ਦੇ ਗੈਰ-ਵੈਧ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ, ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਰਾਜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੂਰ ਦੀ ਵੈਸ਼ਿਆ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਿਆਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਰਾਜ ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਦੋ ਸਿੰਗਾਂ ਵਾਲਾ ਧਰਤੀ ਦਾ ਦਰਿੰਦਾ।

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਪੰਜਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਬਾਬਲ ਦੇ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਰੂਪਰੇਖਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਅਧਿਆਇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਦੋਹਾਂ ਸਿੰਗਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਚੌਥਾ ਅਤੇ ਪੰਜਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ਬਾਬਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਰਾਜਿਆਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਇਕੱਠੇ ਮਿਲ ਕੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੋਹਾਂ ਸਿੰਗਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੋਹਾਂ ਸਿੰਗਾਂ ਦਾ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਆਪ ਹੀ, ਨਿਆਂ ਪਹਿਲੇ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਰਾਜੇ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਬੂਕਦਨੇਸਰ ਦਾ ਨਿਆਂ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਲਈ ਨਿਰਬਾਸਨ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਘਾਹ ਅਤੇ ਓਸ ਨਾਲ ਪੱਚੀ ਸੌ ਵੀਹ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰ ਵਾਂਗ ਰਹਿੰਦਾ ਰਿਹਾ। ਬੇਲਸ਼ਜ਼ਰ ਦਾ ਨਿਆਂ ਕੰਧ ਉੱਤੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੱਚੀ ਸੌ ਵੀਹ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਪਹਿਚਾਣ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੋਹਾਂ ਸਿੰਗਾਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਲੇਵੀਵਿਵਸਥਾ ਛੱਬੀ ਦੇ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦੋ ਰਾਜਿਆਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੋ ਗਵਾਹ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ।

"ਸੱਤ ਸਮੇਂ" ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਲਈ ਠੋਕਰ ਦਾ ਪੱਥਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈ—ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਜੋ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਸ ਰਾਸ਼ਟਰ (ਬਾਬਲ) ਦੇ ਨਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਸੱਤਰ ਸਾਲ ਰਾਜ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਰਾਜ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਸੱਤਰ ਸਾਲ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਨੇ ਲੇਵੀਆਂ ਛੱਬੀ ਦੇ "ਸੱਤ ਸਮੇਂ" ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ, ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਚਾਰ ਵਿੱਚ ਨਬੂਕਦਨੇਸਰ ਦੇ ਪਸ਼ੂ ਵਾਂਗ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਪੱਚੀ ਸੌ ਵੀਹ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਲੇਵੀਆਂ ਛੱਬੀ ਦੇ "ਸੱਤ ਸਮੇਂ" ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸਾਕਸ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ। "ਸੱਤ ਸਮੇਂ" ਜ਼ਖਰਿਆਹ ਅਧਿਆਇ ਚਾਰ ਵਿੱਚ ਨੀਂਹ ਦਾ ਪੱਥਰ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰੇ ਦਾ ਪੱਥਰ ਵੀ। ਯਿਸੂ, ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ, ਯਸਾਯਾਹ ਅਤੇ ਪਤਰਸ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਪੱਥਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕੋਨੇ ਦੇ ਸਿਰ ਦਾ ਪੱਥਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਈਬਲ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਮੁਕਟਮਣੀ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਿਹੜੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਇਹ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਦਿਸ਼ਟ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਛੇ ਅਧਿਆਨਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਪਛਾਣਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਬਿਲਕੁਲ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਹੀ “ਸੱਤ ਕਾਲਾਂ” ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਯਹੋਯਾਕੀਮ ਬਾਬਲ ਦੁਆਰਾ ਪਰਾਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਦੋਂ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਬੰਦੀਵਾਸਤਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ। ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਸਮਝਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਬੰਦੀ ਕਿਉਂ ਬਣਾਏ ਗਏ।

ਜਿਦਕੀਆ ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕੀ ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਗਿਆਰਾਂ ਸਾਲ ਰਾਜ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਯਹੋਵਾਹ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਨਿਗਾਹ ਵਿੱਚ ਬੁਰਾਈ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਨਬੀ ਦੇ ਅੱਗੇ, ਜੋ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਬੋਲਦਾ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਮਾਣਾ ਨਾ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਰਾਜਾ ਨਬੂਕਦਨੇਸਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਬਗਾਵਤ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੱਚ ਚੁਕਾਈ ਸੀ; ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗਰਦਨ ਕਠੋਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਦਿਲ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਯਹੋਵਾਹ ਵੱਲ ਮੁੜਣ ਤੋਂ ਸਖ਼ਤ ਕਰ ਲਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਾਜਕਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੁਖੀਆਂ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਭੀ ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤੇ, ਕੌਮਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਘਿਣੌਣੀਆਂ ਰੀਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ; ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਉਸ ਘਰ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਪਵਿੱਤਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਉਆਂ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਯਹੋਵਾਹ ਆਪਣੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਵਾਰੰਵਾਰ, ਸਵੇਰੇ ਹੀ ਉੱਠ ਕੇ, ਸੰਦੇਸ਼ ਭੇਜਦਾ ਰਿਹਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਜਾ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਿਵਾਸ-ਸਥਾਨ ਉੱਤੇ ਦਇਆ ਸੀ। ਪਰ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦੂਤਾਂ ਦਾ ਮਖੌਲ ਉਡਾਉਂਦੇ ਰਹੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਜਾਣਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਬੀਆਂ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕੀਤਾ, ਜਦ ਤਕ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਕੋਪ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਜਾ ਉੱਤੇ ਐਸਾ ਨਾ ਭੜਕਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਇਲਾਜ ਨਾ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਸਦੀਆਂ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਲਿਆਇਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਜਵਾਨ ਉੱਤੇ, ਨਾ ਕੁਆਰੀ ਉੱਤੇ, ਨਾ ਬੁੱਢੇ ਉੱਤੇ, ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਉੱਤੇ ਜੋ ਬੁੱਢਾਪੇ ਕਰਕੇ ਝੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਕੋਈ ਦਇਆ ਕੀਤੀ; ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭਾਂਡੇ, ਵੱਡੇ ਅਤੇ ਛੋਟੇ, ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ, ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਰਦਾਰਾਂ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ—ਇਹ ਸਭ ਉਹ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਸਾੜ ਦਿੱਤਾ, ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੀ ਕੰਧ ਢਾਹ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਹਲਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਨਾਲ ਸਾੜ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕੀਮਤੀ ਵਸਤਾਂ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਅਤੇ ਜੇ ਤਲਵਾਰ ਤੋਂ ਬਚ ਗਏ ਸਨ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਕਰ ਕੇ ਲੈ ਗਿਆ; ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਸੇਵਕ ਰਹੇ, ਫ਼ਾਰਸ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਹਕੂਮਤ ਹੋਣ ਤਕ; ਤਾਂ ਜੋ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੇ ਮੂੰਹ ਰਾਹੀਂ ਕਿਹਾ ਹੋਇਆ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇ, ਜਦ ਤਕ ਦੇਸ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਭਤ ਮਾਣ ਨਾ ਲਏ; ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਉਹ ਉਜਾੜ ਪਿਆ ਰਿਹਾ, ਉਹ ਸਭਤ ਮਨਾਂਦਾ ਰਿਹਾ, ਤਾਕਿ ਸੱਤਰ ਸਾਲ ਪੂਰੇ ਹੋ ਜਾਣ। ਹੁਣ ਫ਼ਾਰਸ ਦੇ ਰਾਜੇ ਕੁਰਸ ਦੀ ਹਕੂਮਤ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ, ਤਾਂ ਜੋ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੇ ਮੂੰਹ ਰਾਹੀਂ ਕਿਹਾ ਹੋਇਆ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇ, ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਫ਼ਾਰਸ ਦੇ ਰਾਜੇ ਕੁਰਸ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਉਭਾਰਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਲਾਨ ਕਰਵਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੋਇਆ: ਫ਼ਾਰਸ ਦਾ ਰਾਜਾ ਕੁਰਸ ਐਸਾ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਉਸ ਲਈ ਇੱਕ ਘਰ ਬਣਾਵਾਂ। ਉਸ ਦੀ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਜਾ ਵਿੱਚੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੌਣ ਹੈ? ਯਹੋਵਾਹ ਉਸ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹ ਜਾਵੇ। 2 ਇਤਿਹਾਸ 36:11-23.

ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਸੱਤਰ ਸਾਲ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੇ ਇਸ ਬਚਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਨ: “ਜਦ ਤੱਕ ਧਰਤੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਰਾਮ-ਦਿਨ ਮਾਣੇ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਹ ਉਜਾੜ ਪਈ ਰਹੀ, ਉਹ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਕਰਦੀ ਰਹੀ।” ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਆਇਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਇਤਿਹਾਸ-ਵਿਤਾਂਤ ਵਿੱਚ ਉਧਰਿਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੀ ਹੋਰ ਅੰਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਰਾਮ-ਦਿਨ “ਮਾਣਨ” ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅੰਸ਼ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਪੱਚੀਵੇਂ ਅਤੇ ਛੱਬੀਵੇਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਪੱਚੀਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਦਾ ਸਬਤ ਕਿਵੇਂ ਮਾਣਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਛੱਬੀਵਾਂ ਅਧਿਆਇ “ਸੱਤ ਗੁਣਾਂ” ਦੇ ਸ਼ਾਪ ਨੂੰ ਰੇਖਾੰਕਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਹ ਵਾਚਾਕੀ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ।

ਯਹੋਯਾਕੀਮ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਨੇ ਉਸ ਬੰਦੀਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸ ਦਾ ਇੱਕ ਅੰਗ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਮੁਸਾ ਦੀ “ਲਾਣਤ” ਅਤੇ “ਸਹੁੰ” ਕਿਹਾ। ਦਾਨੀਏਲ “ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ” ਦੀ ਲਾਣਤ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਸਾਕਸ਼ੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੀ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਵਾਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਆਪਣੇ

ਅਧਿਐਨ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੌਰਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ।

ਉਸ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਮੈਂ, ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ, ਪੁਸਤਕਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉਹਨਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਨਬੀ ਕੋਲ ਆਇਆ ਸੀ, ਕਿ ਉਹ ਯਰੂਸ਼ਲੇਮ ਦੀਆਂ ਉਜਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਸਾਲ ਪੂਰੇ ਕਰੇਗਾ। ਦਾਨੀਏਲ 9:2.

ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ “ਪੁਸਤਕਾਂ ਰਾਹੀਂ” ਸਮਝਿਆ। ਉਹ ਹੋਰ ਪੁਸਤਕ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਸਮਝਿਆ, ਮੂਸਾ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਦਾ “ਸ਼ਾਪ” ਮੂਸਾ ਦੀ “ਸਹੁੰ” ਸੀ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਜੇ ਸ਼ਬਦ “ਸਹੁੰ” ਵਜੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹੀ ਸ਼ਬਦ ਲੇਵੀਆਂ ਛੱਬੀ ਵਿੱਚ “ਸੱਤ ਵਾਰ” ਵਜੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਾਬਲ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦਾ ਦੀ ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਬੰਦੀਵਾਸਤਾ “ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ” ਵਾਲੇ ਸ਼ਾਪ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਆਧੁਨਿਕ ਧਰਮ-ਵੇਤਾ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਰਕ ਕਰੇ। ਇਹ ਦਿਨ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਾਂਗ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ, ਪਰ ਕੇਵਲ ਤਦ ਹੀ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ।

ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਸੀਨਾਈ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਮੂਸਾ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ, ਆਖਿਆ, ਇਸਰਾਏਲ ਦੀਆਂ ਸੰਤਾਨਾਂ ਨਾਲ ਬੋਲ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੋਗੇ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਤਦ ਉਹ ਦੇਸ਼ ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਇੱਕ ਸੱਬਤ ਮਨਾਏਗਾ। ਛੇ ਸਾਲ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਬੀਜ ਬੀਜੇਗਾ, ਅਤੇ ਛੇ ਸਾਲ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਅੰਗੂਰਬਾੜੀ ਨੂੰ ਛਾਂਟੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਫਲ ਇਕੱਠਾ ਕਰੇਗਾ; ਪਰ ਸੱਤਵੇਂ ਸਾਲ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਪੂਰਾ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਹੋਵੇਗਾ, ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਇੱਕ ਸੱਬਤ: ਤੂੰ ਨਾ ਆਪਣੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਬੀਜ ਬੀਜੇਗਾ, ਨਾ ਆਪਣੀ ਅੰਗੂਰਬਾੜੀ ਨੂੰ ਛਾਂਟੇਗਾ। ਤੇਰੀ ਫ਼ਸਲ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਗੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਤੂੰ ਨਾ ਵੱਢੇਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਨਾ-ਛਾਂਟੀ ਹੋਈ ਅੰਗੂਰਬੇਲ ਦੇ ਅੰਗੂਰ ਨਾ ਇਕੱਠੇ ਕਰੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਦਾ ਸਾਲ ਹੈ। ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੱਬਤ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਭੋਜਨ ਹੋਵੇਗੀ; ਤੇਰੇ ਲਈ, ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਲਈ, ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਦਾਸੀ ਲਈ, ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਮਜ਼ਦੂਰ ਲਈ, ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਪਰਦੇਸੀ ਵਾਂਗ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਲਈ, ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਪਸ਼ੂਆਂ ਲਈ, ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰਾਂ ਲਈ, ਉਸ ਦੀ ਸਾਰੀ ਉਪਜ ਭੋਜਨ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸਾਲਾਂ ਦੀਆਂ ਸੱਤ ਸੱਬਤਾਂ ਗਿਣੀਂ, ਅਰਥਾਤ ਸੱਤ ਵਾਰ ਸੱਤ ਸਾਲ; ਅਤੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀਆਂ ਸੱਤ ਸੱਬਤਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਤੇਰੇ ਲਈ ਉਨੰਜਾ ਸਾਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਤੂੰ ਸੱਤਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਦਿਨ ਯੂਬਲੀ ਦੀ ਤੂਹੀ ਵਜਵਾਵੀਂ; ਪ੍ਰਾਯਸ਼ਿੱਤ ਦੇ ਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਤੂਹੀ ਵਜਵਾਉ। ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 25:1-9.

ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਛੇ ਸਾਲ ਜੋਤਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਦੇਣ ਦੇ ਸੱਤ ਚੱਕਰ ਉਨੰਜਾਹਵੇਂ ਸਾਲ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਜੁਬਲੀ ਮਨਾਈ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਜੋ ਸੱਤ-ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸੱਤ ਚੱਕਰਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਸੀ। ਦੇਖਣ ਲਈ ਨਿਰਣਾਇਕ ਬਿੰਦੂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੁਬਲੀ ਦੀ ਤੁਰਹੀ ਦਾ ਨਾਦ ਪ੍ਰਾਯਸ਼ਿੱਤ ਦੇ ਦਿਨ ਉੱਤੇ ਹੋਣਾ ਸੀ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪਕ ਪ੍ਰਾਯਸ਼ਿੱਤ ਦਾ ਦਿਨ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਤਦ ਜੁਬਲੀ ਦੀ ਤੁਰਹੀ, ਜੋ “ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ” ਦੇ ਚੱਕਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ, ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਵਜਾਈ ਜਾਣੀ ਸੀ। “ਸੱਤ ਸਮੇਂ,” ਜੋ 677 ਈਸਾ-ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਮਨੋਸ਼ੇ ਦੇ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਏ ਜਾਣ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ, ਦੇ ਹਜ਼ਾਰ ਪੰਜ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਜੋ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪਕ ਪ੍ਰਾਯਸ਼ਿੱਤ ਦੇ ਦਿਨ ਉੱਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਏ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਉਹੀ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਦੇਖਣਗੇ ਜੋ ਦੇਖਣ ਲਈ ਇੱਛੁਕ ਨਹੀਂ ਹਨ। “ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ” ਦਾ ਚੱਕਰ ਦੇ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।

ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਲੇਵੀਆਂ ਪੱਚੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਨੌਂ ਆਇਤਾਂ ਦੀ ਵਾਅਦਾਤਮਿਕ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਦਿਨ-ਬਰਾਬਰ-ਸਾਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਗਹਿਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤਮਈ ਮਿਸਾਲ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਧਰਮ-ਸ਼ਾਸਤਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਝੁੰਡ ਨੂੰ ਬਾਬਲ ਦੀ ਮਦਿਰਾ ਨਾਲ ਮੱਤ ਕਰਕੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੀ ਥਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਛੱਬੀਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ “ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ” ਦਾ ਨਿਆਂ ਉਸ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਦੀ ਗਲਤ ਸਮਝ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ” ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਦਲੀਲ ਸੱਚੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇਬਰਾਨੀ ਅਰਥ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਭਾਵ-ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅੰਦਰ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਅੰਕਾਤਮਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ ਆਧਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਤੁਟਿਪੂਰਣ ਦਲੀਲ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਇਬਰਾਨੀ ਵਿਆਕਰਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਆਪ-ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਿਪੁਣਤਾ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਇਕ

ਭਟਕੀ ਹੋਈ ਪੂਰਵਧਾਰਨਾ ਨਾਲ ਸਹਾਰਾ ਦੇਂਦੇ ਹਨ, ਸਿਰਫ਼ ਭਟਕਾਵੇ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ।

ਅਧਿਆਇ ਛੱਬੀ ਵਿੱਚ “ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ” ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਨਿਆਂ, ਉਸ ਅਨੁਚੇਦ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਦੁਆਰਾ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਕੁਝ ਆਧੁਨਿਕ ਧਰਮ-ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਬਰਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਤੋੜ-ਮਰੋੜ ਕੇ। ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਿਸ਼ਕਰਸ਼ ਇਬਰਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਰਣਾ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਸਮਝ ਨੂੰ ਸਹੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ। ਦੂਤਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਸਮਝ ਨੂੰ ਉਸ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੇ “ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ” ਦਾ ਨਿਆਂ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਇਬਰਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ।

ਪੱਚੀਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਸੰਦਰਭ ਉਹ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਵਾਅਦੇ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਛੱਬੀਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ਉਹਨਾਂ ਵਾਅਦੇ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਤਿਜ਼ਾਯਾਤ ਆਸ਼ੀਸ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹਨਾਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਲਈ ਉਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ “ਮੂਸਾ ਦਾ ਸ਼ਾਪ” ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਸੰਦਰਭ ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਿਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਲੇਵੀਅਕਾਂਡ ਪੱਚੀ ਦੇ ਉਹ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਆਯਤਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਿਨ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੂਚ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ, ਮੂਸਾ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਪਸ਼ੂ ਲਈ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਦੇ ਸੱਬਤ-ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਲਈ ਸੱਤਵੇਂ ਸਾਲ ਦੇ ਸੱਬਤ-ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਛੇ ਸਾਲ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਬੀਜ ਬੇਏਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਫਲ ਇਕੱਠਾ ਕਰੋ; ਪਰ ਸੱਤਵੇਂ ਸਾਲ ਤੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਸਰਾਮ ਕਰਨ ਦੇਈਂ ਅਤੇ ਪਿਆ ਰਹਿਣ ਦੇਈਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਜਾ ਦੇ ਗਰੀਬ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਖਾਣ; ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਉਹ ਛੱਡ ਜਾਣ, ਉਹ ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਖਾਣ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਗੂਰ ਦੇ ਬਾਗ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਜੈਤੂਨ ਦੇ ਬਾਗ ਨਾਲ ਵੀ ਕਰੀਂ। ਛੇ ਦਿਨ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰੀਂ, ਪਰ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਤੂੰ ਵਿਸਰਾਮ ਕਰੀਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੇਰਾ ਬਲਦ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਗਧਾ ਵੀ ਵਿਸਰਾਮ ਪਾਣ, ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਦਾਸੀ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਪਰਦੇਸੀ ਤਾਜ਼ਗੀ ਪਾਣ। ਕੂਚ 23:10-12.

ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਆਇਤਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਹ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਪਸ਼ੂਆਂ ਲਈ ਆਰਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਦਿਨ, ਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਰਾਮ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅਧਿਆਇ ਪੱਚੀ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੀਆਂ ਪੰਜ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਕੂਚ ਅਧਿਆਇ ਵੀਹ, ਆਇਤਾਂ ਅੱਠ ਤੋਂ ਗਿਆਰਾਂ ਤੱਕ ਦੀ ਸਭਤ ਦੀ ਆਗਿਆ ਵਾਲਾ ਠੀਕ ਉਹੀ ਵਿਆਕਰਣਕ ਢਾਂਚਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ।

ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਸੀਨਾਈ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਮੂਸਾ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ, ਆਖਿਆ, ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਨਾਲ ਬੋਲ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੋਗੇ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਤਦੋਂ ਉਹ ਦੇਸ਼ ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਇੱਕ ਸਭਤ ਮਨਾਏਗਾ। ਛੇ ਸਾਲ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਖੇਤ ਬੀਜੇਗਾ, ਅਤੇ ਛੇ ਸਾਲ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਦਾਖ ਦੀ ਬਾਰੀ ਛਾਂਟੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਫਲ ਇਕੱਠਾ ਕਰੇਗਾ; ਪਰ ਸੱਤਵੇਂ ਸਾਲ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਦਾ ਸਭਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਇੱਕ ਸਭਤ: ਤੂੰ ਨਾ ਆਪਣਾ ਖੇਤ ਬੀਜੀਂ, ਅਤੇ ਨਾ ਆਪਣੀ ਦਾਖ ਦੀ ਬਾਰੀ ਛਾਂਟੀਂ। ਤੇਰੀ ਕੱਟੀ ਦਾ ਜੋ ਕੁਝ ਆਪ ਹੀ ਉੱਗ ਆਵੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਤੂੰ ਨਾ ਵੱਢੀਂ, ਅਤੇ ਨਾ ਆਪਣੀ ਨਾ-ਛਾਂਟੀ ਹੋਈ ਦਾਖ ਦੇ ਅੰਗੂਰ ਇਕੱਠੇ ਕਰੀਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਦਾ ਸਾਲ ਹੈ। ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 25:1-5.

ਸੱਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਮੰਨੇ। ਛੇ ਦਿਨ ਤੂੰ ਮਿਹਨਤ ਕਰੀਂ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਕਰੀਂ; ਪਰ ਸੱਤਵਾਂ ਦਿਨ ਯਹੋਵਾਹ ਤੇਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਸੱਬਤ ਹੈ; ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੂੰ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰੀਂ—ਨਾ ਤੂੰ, ਨਾ ਤੇਰਾ ਪੁੱਤਰ, ਨਾ ਤੇਰੀ ਧੀ, ਨਾ ਤੇਰਾ ਨੌਕਰ, ਨਾ ਤੇਰੀ ਦਾਸੀ, ਨਾ ਤੇਰੇ ਪਸ਼ੂ, ਨਾ ਤੇਰਾ ਪਰਦੇਸੀ ਜੋ ਤੇਰੇ ਫਾਟਕਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਛੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਆਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ, ਸਮੁੰਦਰ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਬਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਕੀਤਾ; ਇਸ ਲਈ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਸੱਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਆਸ਼ੀਸ਼ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਕੂਚ 20:8-11.

ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਇਹ ਦੋ ਸਭਤ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਪੱਚੀ ਅਤੇ ਛੱਬੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ, ਇਹ ਸਾਖੀ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ “ਛੇ ਦਿਨ ਤੂੰ ਮਿਹਨਤ

ਕਰੀ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਕਰੀ," ਅਤੇ "ਛੇ ਸਾਲ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਬੀਜ ਬੇਈ, ਅਤੇ ਛੇ ਸਾਲ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਅੰਗੂਰੀ ਬਾੜੀ ਨੂੰ ਛਾਂਟੀ ਕਰੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਫਲ ਇਕੱਠਾ ਕਰੀ।" "ਪਰ ਸੱਤਵਾਂ ਦਿਨ ਯਹੋਵਾਹ ਤੇਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਸਭਤ ਹੈ," ਅਤੇ "ਸੱਤਵਾਂ ਸਾਲ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਦਾ ਸਭਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਇੱਕ ਸਭਤ।"

"ਸੱਤਵਾਂ" ਵਜੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਬਦ—ਸਬਤ ਦੀਆਂ ਹੁਕਮਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇੱਕ ਵਿੱਚ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਮਨੁੱਖਾਂ ਲਈ ਸਬਤ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਧਰਤੀ ਲਈ ਸਬਤ—ਉਹੀ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਹਨ ਜੋ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਛੱਬੀਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ "ਸੱਤ ਗੁਣਾ" ਵਜੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਲੇਵੀਆਂ ਦੇ ਪੱਚੀਵੇਂ ਅਤੇ ਛੱਬੀਵੇਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਨ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਹਿਲੀ ਉਲਲੇਖ ਦਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਨਿਯਮ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿਸ ਗੱਲ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਦਿਨ-ਲਈ-ਇੱਕ-ਸਾਲ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ। ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਨੂੰ ਗਾਬ੍ਰੀਏਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ "ਸੱਤ ਸਮੇਂ" ਪੱਚੀ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਉਹ ਦਿਨ-ਲਈ-ਇੱਕ-ਸਾਲ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਜੋ ਅਧਿਆਇ ਪੱਚੀ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਪੰਜ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਇਤਿਹਾਸ-ਵਿਤ੍ਰਾਂਤ ਦੇ ਲੇਖਕ ਨੇ ਇਹ ਕਾਰਣ ਦਰਸਾਇਆ ਕਿ ਬਾਬਲ ਨੂੰ ਇਹ ਆਗਿਆ ਕਿਉਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਹ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਦੱਖਣੀ ਰਾਜ ਨੂੰ ਬੰਧਵਾਈ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਦੇਸ਼ ਆਪਣਾ ਸੱਬਤਕਾਲੀ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਭੋਗ ਸਕੇ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੀ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਭੋਗਣ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਪੱਚੀਵੇਂ ਅਤੇ ਛੱਬੀਵੇਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਹ ਸੱਤਰ ਸਾਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੌਰਾਨ ਬਾਬਲ ਨੇ ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਰਾਜ ਵਜੋਂ ਰਾਜ ਕੀਤਾ, ਨਾ ਕੇਵਲ ਉਹ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਸਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੌਰਾਨ ਧਰਤੀ ਦਾ ਜਾਨਵਰ ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਰਾਜ ਵਜੋਂ ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ, ਪਰ ਉਹ ਸੱਤਰ ਸਾਲ ਮੁਸਾ ਦੇ ਸ਼ਾਪ ਦੇ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਵੱਲ ਇੱਕ ਸਿੱਧਾ ਸੰਕੇਤ ਵੀ ਹਨ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਛੇ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਅਤਿ ਆਵਸ਼ਯਕ ਹੈ ਕਿ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦਾ ਸ਼ਾਪ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦੀ ਆਸ਼ੀਸ਼ ਵੀ, ਉਹਨਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਇੱਕ ਅੰਗ ਹੈ।

ਇਹ ਗੱਲ ਵੀ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ ਕਿ ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸੱਤ ਚੱਕਰਾਂ ਦਾ ਚੱਕਰ ਸੱਤਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਦਿਨ, ਜੋ ਪ੍ਰਾਇਸਚਿੱਤ ਦਾ ਦਿਨ ਹੈ, ਯੂਬਲੀ ਦੇ ਨਰਸਿੰਗੇ ਦੇ ਫੂਕੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ "ਸੱਤ ਸਮੇਂ" ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਅੱਠ, ਆਇਤ ਚੌਦ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਦਿਨਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲ ਵੀ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਾਲਾ ਸਾਲ ਤਿੰਨ ਸੌ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਲਈ ਤਿੰਨ ਸੌ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਵਾਰੰਵਾਰ ਜੋੜੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਪੰਜ ਸੌ ਵੀਹ ਦਿਨ ਬਣਦੇ ਹਨ।

ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲਿਆ ਜਿਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਐਸੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਆਰੰਭ ਕੀਤੀ ਜੋ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਦੇ ਹਰ ਉਸ ਤੱਤ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਇਸ ਹਕੀਕਤ ਵਾਸਤੇ ਜਾਗ ਉੱਠਣ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਦੀ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਬੰਦੀ ਹਨ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਲੇਵੀਆਂ ਛੱਬੀ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਗਬਰੀਏਲ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਸਮਝ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਜੋ ਉਸ ਨੇ "ਸੁਣਿਆ" ਸੀ, ਅਰਥਾਤ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ। ਗਬਰੀਏਲ ਨੇ ਇਹ ਸੂਚਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਰੰਭ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਲਈ ਸੱਤਰ ਹਫ਼ਤੇ "ਠਹਿਰਾਏ" ਗਏ ਸਨ।

ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਹਿਰ ਉੱਤੇ ਸੱਤਰ ਹਫ਼ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਅੰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਖ਼ਾਤਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਅਧਰਮ ਲਈ ਪ੍ਰਾਯਸ਼ਚਿੱਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਸਦੀਵੀ ਧਰਮ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਅੱਤ ਪਵਿੱਤਰ ਦਾ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਕੀਤਾ

ਜਾਵੇ। ਦਾਨੀਏਲ 9:24.

ਇਸ ਆਇਤ ਵਿੱਚ “ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ” ਵਜੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ “ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ” ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦਾ ਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੇਈਂ ਸੌ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੱਤਰ ਹਫ਼ਤੇ ਕੱਟੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਈਸਾ ਪੂਰਵ 457 ਵਿੱਚ ਤੀਜੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਕੇ, ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਪਰਖ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਜੋਂ ਸੱਤਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਹਫ਼ਤੇ ਮਿਲਣੇ ਸਨ। ਸੱਤਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਹਫ਼ਤੇ ਚਾਰ ਸੌ ਨੌਬੇ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਨ। ਤੀਜੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਤੋਂ ਚਾਰ ਸੌ ਨੌਬੇ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਸਾਲ 34 ਵਿੱਚ ਸਤੀਫ਼ਨ ਨੂੰ ਪੱਥਰ ਮਾਰ ਕੇ ਮਾਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਤਲਾਕਸ਼ੁਦਾ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।

ਉਹ ਕੈਦ-ਅਵਸਥਾ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਚਾਰ ਸੌ ਨੌਬੇ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਸੱਤਰ ਸਾਲ ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਉਹ ਸਬਤ ਦੇ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਭੋਗ ਸਕੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨੇ ਕਦੇ ਪੂਰਾ ਨਾ ਕੀਤਾ। ਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਬਤ ਦੇ ਵਿਸ਼ਰਾਮਾਂ ਦੇ ਉਹ ਸੱਤਰ ਸਾਲ, ਮੁਸਾ ਦੀ ਸਹੁੰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰ ਸੌ ਨੌਬੇ ਸਾਲਾਂ (ਅਥਵਾ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸੱਤਰ ਹਫ਼ਤਿਆਂ) ਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਏ।

ਲੈਵੀਅਕਾਂਡ ਪੱਚੀ ਦੀ ਵਾਚਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰ ਸੌ ਨੌਬੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਮਾਣਨ ਵਾਸਤੇ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਬੰਦੀਵਾਸਤਾ ਉਤਪੰਨ ਕੀਤੀ। ਬੰਦੀਵਾਸਤਾ ਦੇ ਉਹ ਸੱਤਰ ਸਾਲ ਤਿੰਨ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਤੱਕ ਲੈ ਗਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਲਈ ਪਰਖ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਹੋਰ ਚਾਰ ਸੌ ਨੌਬੇ ਸਾਲ ਨਿਸ਼ਾਨਿਤ ਕੀਤੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਚਾਰ ਸੌ ਨੌਬੇ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਦੋ ਪਰਖ-ਕਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਤਿੰਨ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੁਨੇਹਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ 1798 ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਜੋ ਉੱਤਰੀ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ “ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ” ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਕੋਪ ਦੇ ਅੰਤ ‘ਤੇ ਸੀ। ਤੀਜਾ ਦੂਤ ਤੀਜੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਤੇਈਂ ਸੌ ਸਾਲ ਬਾਅਦ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਇਹੋ ਉਹ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜਦੋਂ “ਪ੍ਰਕੋਪ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਅੰਤ” ਵੀ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ।

ਪਹਿਲੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੇ ਅੰਤ ਅਤੇ ਆਖ਼ਰੀ ਕ੍ਰੋਧ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਾਲੇ ਛਿਆਲੀ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਮਿਲਰਾਈਟ ਮੰਦਰ ਦੀ ਨੀਂਹ ਰੱਖੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੀਂਹ ਦਾ ਕੋਨਾ-ਪੱਥਰ “ਸੱਤ ਸਮੇਂ” ਸੀ। ਉਹ ਪੱਥਰ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਲਈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਨੀਂਹ ਦਾ ਪੱਥਰ ਹੋਣਾ ਸੀ (ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਠੋਕਰ ਦਾ ਪੱਥਰ), ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਲਈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਿਰੇ ਦਾ ਪੱਥਰ ਅਤੇ ਮੁਕਟ-ਪੱਥਰ ਹੋਣਾ ਸੀ (ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਮਾਧੀ-ਪੱਥਰ)। ਉਹ ਤਿੰਨ ਫ਼ਰਮਾਨ, ਜੋ 1798 ਤੋਂ 1844 ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਤਿੰਨ ਅਧਿਆਇਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਛੇ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਂਗੇ।

“ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦਾ ਧਾਰਮਿਕ ਅਨੁਭਵ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਿੰਨ ਹੋਵੇਗਾ... ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਗੱਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ ਤੇ ਸਮਝੀ ਜਾਵੇਗੀ—ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚਲਾ ਸੰਬੰਧ ਨੇੜਲਾ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੈ।” The Faith I Live By, 345.